Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κῆς καταστάσεως εἶχε τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὸν νομισματικὸν τομέα. Ἡ αὔξησις τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας ἀνελθοῦσα εἰς 2.942 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐλάχιστα μόνον ὑπελείφθη ἔναντι τῆς σημειωθείσης κατὰ τὸ 1965. Ὑπενθυμίζεται, ὅμως ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν πολλῶν ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν, ἡ ὁποία ἐπεβάρυνε τὴν νομισματικὴν κυκλοφορίαν, ἐνῶ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη, συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον.

Ἐν τῷ συνόλῳ των ὅθεν, αἱ ἐπηρεάζουσαι τὴν ἀξίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἐξελίξεις, ἦσαν εὐνοϊκώτεραι κατὰ τὸ 1966 ἀπὸ ὅ,τι κατὰ τὴν προηγουμένην διετίαν. Ἡ περαιτέρω ἐπιδείνωσις τῆς νομισματικῆς καὶ συναλλαγματικῆς καταστάσεως ἀπεφεύχθη καὶ ἀπεκατεστάθη σχετικὴ ἰσορροπία. Εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος ἀσφαλῶς συνετέλεσεν ἡ ἐπιβληθεῖσα περὶ τὸ τέλος τοῦ 1965 ἀπαγόρευσις τῆς ἐλευθέρας διενεργείας συναλλαγῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἡ μετατροπὴ ἐπέδρασε συντόμως καὶ εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῶν καταθέσεων.

ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Κατὰ τὸ 1966, αἱ καταθέσεις ηὐξήθησαν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε. Συγκεκριμένως, ἡ αὔξησις τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς ἀνῆλθεν εἰς 8.947 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν 8.200 ἑκατομμύρια προῆλθον ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, 7.770 ἑκατομμύρια διωχετεύθησαν εἰς λογαριασμοὺς ταμιευτηρίου καὶ προθεσμίας.

Ἡ τόσον σημαντικὴ αὐτὴ αὔξησις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταθέσεων συνεχισθεῖσα μάλιστα σταθερῶς ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ἀποδεικνύει τὴν κατάστασιν τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Ἡ κυρία, βεβαίως, πηγὴ τῶν νέων καταθέσεων ἦτο ἡ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων. Ἐκ παραλλήλου ἡ καταπολέμησις τῆς χρυσοφιλίας εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ στραφοῦν πρὸς τὰς καταθέσεις χρηματικὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἀπεθησαυρίζοντο ὑπὸ μορφὴν χρυσῶν λιρῶν.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὡς ἄνω αὐξήσεως τῶν καταθέσεων προσειλκύσθη εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία καὶ συνεκέντρωσε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς αὐξήσεως τῶν παρὰ Τραπέζαις πάσης φύσεως καταθέσεων (ποσοστὸν 62,3%, ἔναντι 55,8% κατὰ τὸ 1965), εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν τοῦ ηὐξημένου κύρους, τὸ ὁποῖον διαθέτει τὸ Ἵδρυμα καὶ τῆς ἀπεριορίστου ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν τρέφει πρὸς αὐτὸ τὸ εὐρύτερον κοινόν.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Ἡ συγκέντρωσις ἐκτεταμένων ἀποταμιεύσεων εἰς τοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐχέρειαν νὰ αὐξήσουν σημαντικώτατα τὰς χορηγήσεις των πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν (ἐξαιρουμένων τῶν ὀργανισμῶν συγκεντρώσεως ἀγροτικῶν προϊόντων), ὑπὸ τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 8 δισεκατομμύρια, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως ἐκ δρχ. 4,9 δισεκατομμυρίων κατὰ τὸ 1965. Ἡ αὔξησις αὕτη προῆλθε κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐξειδικευμένων πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐκ διαθεσίμων τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν.

Αἱ ὁμολογιακαὶ ἐκδόσεις τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων (ΔΕΗ, ΟΤΕ), ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1966 εἰς 2,2 δισεκατομμύρια, ὑπερβᾶσαι πᾶν προηγούμενον ἐπίπεδον. Αἱ ὁμολογιακαὶ ἐκδόσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων συνολικοῦ ὕψους 123 ἑκατομμυρίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, ἀλλ' ἀνελήφθη σαν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν. Αἱ ἐκδοθεῖσαι νέαι μετοχαὶ τέλος, ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 94 μόνον ἑκατομμυρίων.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους διαμορφωθεισῶν πιστωτικῶν συνθηκῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ εἰδικώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ χρηματοδοτικοῦ μας συστήματος, ὁδηγεῖ εἰς ὡρισμένας βασικὰς διαπιστώσεις, εἶναι δὲ αὗται αἱ ἀκόλουθοι:

ΠΡΩΤΟΝ, οἱ ἐξειδικευμένοι ὀργανισμοὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως δὲν ἀποτελοῦν πανάκειαν. Οἱ ἐν λόγῳ φορεῖς δύνανται νὰ καταστοῦν εἰς τὸ μέλλον χρησιμώτερα ὄργανα προωθήσεως τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Ἀλλὰ βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψουν μόνοι τὸν σχετικὸν τομέα τοῦ χρηματοδοτικοῦ μας συστήματος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ἡ ἐκφρασθεῖσα κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἢ τρία ἔτη αἰσιοδοξία ὡς πρὸς τὰς δυνατότητας ταχυτάτης ἀναπτύξεως τοῦ ἰδιωτικοῦ τμήματος τῆς κεφαλαιαγορᾶς δὲν δικαιώθη ἐκ τῶν πραγμάτων. Τοῦτο ὀφείλεται ἐν πολλοῖς εἰς τὸ ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

ΤΡΙΤΟΝ, τὰ μεγάλα πιστωτικά, ἱδρύματα τῆς χώρας καὶ κυρίως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συγκεντρώνουν πάντοτε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, ἐκ τῆς δράσεως δὲ τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ γενικὴ ἀναγνώρισις τῶν διαπιστώσεων αὐτῶν ἔχει σπουδαιοτάτην σημασίαν διὰ τὴν ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τοῦ χρηματοδοτικοῦ τομέως καὶ τὴν χάραξιν τῆς ὀρθῆς πολιτικῆς.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ

Ἡ ἔμπρακτος προσαρμογὴ τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην πολιτικὴν ἀπαιτεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν κανόνων καὶ μεθόδων λειτουργίας των. Ταυτοχρόνως καὶ ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τῆς μακροπροθέσμου πίστεως, ἀπαιτεῖται ἡ ταχεῖα ἀναδιοργάνωσις καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τόσον τῶν ὑπηρεσιῶν μελετῶν ὅσον καὶ τοῦ πιστωτικοῦ ἐν γένει μηχανισμοῦ των.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ πιστωτικοῦ μας συστήματος, ἔχει ἤδη πλήρως ἀποδεχθῆ τὰς ηὐξημένας εὐθύνας της, καὶ ὡς ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς αὐτάς.

Παρὰ πᾶσαν, ὅμως, προσπάθειαν, ἡ ἀποτελεσματικὴ προώθησις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὑπὸ τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων θὰ ἀποβῇ δυσχερὴς ἄνευ τῆς ταυτοχρόνου ἀναγνωρίσεως τοῦ ρόλου των αὐτοῦ ὑπὸ τῶν κρατικῶν καὶ νομισματικῶν ἀρχῶν, καὶ τῆς δημιουργίας τῶν ἀπαραιτήτων συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ηὐξημένην δραστηριότητά των πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Α) ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Τὸ πρῶτον θέμα τὸ ὁποῖον χρήζει ταχείας καὶ θαρραλέας ἀντιμετωπίσεως εἶναι τὸ τοῦ τραπεζικοῦ κόστους. Ὡς γνωστόν, ἡ ἄσκησις τῆς μακροπροθέσμου πίστεως συνεπάγεται ηὐξημένους κινδύνους καὶ κόστος διὰ τὰς Τραπέζας, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Ἡ ἐφαρμοσθεῖσα παρ' ἡμῖν πολιτικὴ δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὰς μακροπροθέσμους χορηγήσεις πλέον ἀποδοτικὰς διὰ τὰς Τραπέζας, πρὸς κάλυψιν τοῦ ηὐξημένου κόστους καὶ τῶν κινδύνων. Ἐπεδίωξεν εἰς τὸ νὰ στρέψῃ ταύτας μέχρις ἑνὸς ὁρίου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς μακροπροθέσμου πίστεως διὰ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δεσμεύσεως ποσοστοῦ τῶν διαθεσίμων των.

Καὶ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἱστορίας της ἀσκεῖ τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν αὐτῆς μὲ κριτήρια κοινωνικοοικονομικά, οὔτε διαφοροποίησις τῶν ἐπιτοκίων, οὔτε καὶ ἡ δέσμευσις τῶν κεφαλαίων θὰ ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ μίαν ἐνεργοτέραν ἀνάμιξιν εἰς τὸν τομέα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, ἐὰν αἱ γενικώτεραι συνθῆκαι διαμορφώσεως τοῦ τραπεζικοῦ κόστους τῆς τὸ ἐπέτρεπον. Τοῦτο ὅμως ἀτυχῶς δὲν συμβαίνει. Αἱ μεγάλαι δεσμεύσεις τῶν τραπεζικῶν διαθεσίμων καὶ αἱ ἐκ τῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων ἐπιβαρύνσεις ἐδημιούργησαν συνθήκας αἱ ὁποῖαι δὲν διευκολύνουν τὴν ἀνάληψιν τῶν προσθέτων δαπανῶν, τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ἐνεργοτέρα ἀνάμιξις εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Β) ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

Ἐκτὸς τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος τοῦ τραπεζικοῦ κόστους, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐφαρμογὴ θετικωτέρας πολιτικῆς πρὸς δημιουργίαν κλίματος συντρέχον τος τὴν ἐνεργοτέραν αὐτὴν ἀνάμιξιν τῶν Τραπεζῶν. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ κυρίως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μηχανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιτρέπουν τὴν ἀσφαλῆ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ρευστότητος των ἐνδεχομένων ζητημάτων.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν κεφαλαιαγορὰν θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ παράτασις τῆς στασιμότητος ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸν ἰδιωτικὸν τομέα αὐτῆς. Ὑπάρχει ἐξ ἄλλου, μία πλευρὰ τοῦ θέματος, ἡ ὁποία χρήζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς, διότι ἀποβαίνει ἤδη ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως. Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ὑφισταμένην εἰς τὰς πλείστας τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων δυσμενῆ σχέσιν μεταξὺ ἐπιχειρηματικῶν καὶ δανειακῶν κεφαλαίων, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει τὸν δανεισμὸν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἔκτασιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἱκανοποιητικοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων. Τὰ αἴτια τοῦ φαινομένου ἔχουν διαπιστωθῆ, συνδέονται δὲ περισσότερον μὲ τὴν προσφορὰν ἢ μὲ τὴν ζήτησιν τίτλων.

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς διευρύνσεως τῆς μετοχικῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ὁποίαν βεβαίως θὰ διευκολύνῃ ἡ τόνωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν κεφαλαιαγοράν:

Αἱ θεσμικαὶ μεταβολαὶ καὶ αἱ ρυθμίσεις αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκοῦ περιβάλλοντος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς, ἔχουν ἤδη ἐπισημανθῆ. Εἶναι συνεπῶς ἀνάγκη νὰ χωρήσωμεν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐν λόγῳ μέτρων. Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι θὰ καταστήσωμεν ταχέως τὴν κεφαλαιαγορὰν τὸν κύριον ἀγωγὸν διοχετεύσεως μακροπροθέσμων κεφαλαίων. Δυνάμεθα ὅμως νὰ προσβλέπωμεν εἰς μίαν συνεχῆ πρόοδον τῆς ἐκβιομηχανίσεως.

Ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας τοῦ κόσμου ἡ συμβολὴ τῶν Τραπεζῶν δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀποβῇ οὐσιαστική. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνεργοτέραν ἢ μέχρι τοῦδε ἀνάμιξίν της καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, διὰ τῆς ἀναλήψεως θετικῶν πρωτοβουλιῶν πρὸς ἐξυγίανσιν τῶν ὑπερχρεωμένων ἐπιχειρήσεων καὶ διὰ τῆς δραστηριοποιήσεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ χαρτοφυλακίου της.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Παραλλήλως πρὸς τὰς προσπαθείας αὐτὰς εἶναι ἐνδεδειγμένον ὅπως ἀντιμετωπισθῆ σοβαρῶς ἡ δυνατότης λήψεως καὶ ἄλλων μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς κεφαλαιακῆς συγκροτήσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅπως εἶναι γνωστόν, τὴν ἠδυσμενῆ σχέσιν ἐπιχειρηματικῶν καὶ δανειακῶν κεφαλαίων ἐπιτείνει σοβαρῶς ἡ ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων πιστοδότησις τοῦ ἐμπορίου ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τῆς καταναλώσεως. Ἡ ἐνδεχομένη, κατὰ συνέπειαν, ἀναθεώρησις τῶν περιορισμῶν τῆς ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου θὰ ἐπέτρεπε τὴν προσδευτικὴν ἐξυγίανσιν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ πλευρᾶς κεφαλαίου κινήσεως καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς σχέσεως ἐπιχειρηματικῶν πρὸς δανειακὰ κεφάλαια. Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ἐν λόγῳ θέματος συναρτᾶται, βεβαίως, μὲ τὸ ὅλον σύστημα τῶν ἐφαρμοζομένων παρ' ἡμῖν πιστωτικῶν ἐλέγχων καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποστηριζομένας ἀντιλήψεις.

ΟΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Τὸ παρ' ἡμῖν ἐφαρμοζόμενον κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον σύστημα πιστωτικῶν ἐλέγχων ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸν ἐπηρεασμὸν τῆς κατὰ τομεῖς διαθέσεως τῶν τραπεζικῶν πιστώσεων (SELECTIVE CREDIT CONTROLS), ἔχει δὲ ὑποστῆ διαδοχικὰς μεταβολάς, αἱ τελευταῖαι τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ σύμπτωσις ἀπόψεων ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐπὶ τῆς ἀξιολογήσεως τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος εἶναι λίαν δυσχερής. Ἀλλ' αὐτὸ βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ διεξαγωγὴ ἀντικειμενικῆς καὶ καλοπίστου συζητήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαία ἢ χρήσιμος διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πίστεως.

Μολονότι πιστωτικοὶ ἔλεγχοι ἀποβλέποντες νὰ ἐπηρεάσουν τὴν κατὰ παραγωγικοὺς τομεῖς κατανομὴν τῶν πιστώσεων δὲν ἐπικροτοῦνται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπὶ τοῦ προβλήματος εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἡ σκοπιμότης τῆς παρ' ἡμῖν ἐφαρμογῆς τοιούτων ἐλέγχων εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων ὅμως μέτρων δι' ὧν ἐφαρμόζονται οἱ ἐν λόγῳ ἔλεγχοι δύνανται νὰ διατυπωθοῦν ὡρισμέναι παρατηρήσεις, εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

—Πρῶτον, τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα, παρὰ τὰς ἐπελθούσας ἁπλουστεύσεις, δὲν ἀπέβαλε τελείως τὸν γραφειοκρατικὸν χαρακτῆρα, συνεπαγόμενον ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάρυνσιν τοῦ κόστους τῶν Τραπεζῶν.

—Δεύτερον, ἀκόμη μεγαλυτέραν ἐπιβάρυνσιν ἐπιφέρει ἡ ἀνελαστικότης τοῦ συστήματος. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ ὑποχρέωσις τῶν Τραπεζῶν ὅπως τοποθετοῦν εἰς ὡρισμένας κατηγορίας χορηγήσεων, ἐπακριβῶς καθοριζόμενα ποσοστὰ τῶν καταθέσεών των. Λόγῳ τῶν κρατουσῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν ἀπορροφητικότητος ὡς καὶ τῶν διακυμάνσεων τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν καταθέσεων, ἡ δέσμευσις αὕτη ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν κατὰ καιροὺς δημιουργίαν ἀφθονῶν διὰ τὰς Τραπέζας διαθεσίμων μὲ δυσμενεῖς ἐπὶ τοῦ κόστους των ἐπιπτώσεις.

—Τρίτον, ὡς πολλαπλῶς ἀναγνωρίζεται, ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ συστήματος ὑπῆρξε περιωρισμένη. Αἱ διαρροαὶ τῶν πιστωτικῶν μέσων πρὸς μὴ ἐπιθυμητοὺς σκοποὺς δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀποφευχθοῦν.

—Τέταρτον, ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπένδυσις εἰς ἔντοκα γραμμάτια σταθεροῦ ποσοστοῦ τῶν καταθέσεων δυσχεραίνει τὴν κατανομὴν τῶν πιστωτικῶν μέσων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως ἀναλόγως τῶν μεταβαλλομένων ἀναγκῶν, δημιουργουμένου οὕτω τοῦ ἐνδεχομένου νὰ παρουσιασθοῦν πιστωτικαὶ στενότητες εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα. Ἐκ παραλλήλου, ἡ δέσμευσις μεγάλου ποσοστοῦ τῶν διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν ἀνερχομένου εἰς 24% τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων μὲ μειωμένον ἐπιτόκιον, ἔχει σοβαρὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς λειτουργίας των αἱ ὁποῖαι, προστιθέμεναι εἰς τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν ἐλέγχων καὶ δεσμεύσεων ἐπιβαρύνσεις, αὐξάνουν σημαντικῶς τὸ γενικὸν κόστος τοῦ τραπεζικοῦ χρήματος.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐφαρμοζομένων πιστωτικῶν ἐλέγχων δὲν ἀποτελοῦν ἄσκησιν κριτικῆς πρὸς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναγνωρίζει τὴν σκοπιμότητα τῶν πιστωτικῶν ρυθμίσεων ὡς καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐπιτελουμένου ὑπὸ τῶν νομισματικῶν Ἀρχῶν ἔργου. Ταυτοχρόνως πιστεύει, ὅτι ὑπάρχει περιθώριον βελτιώσεως καὶ ἀναθεωρήσεως τῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων, κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς συνεχοῦς οὐσήσεως τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκονομίας πιστωτικῶν μέσων. Τὴν ἀναθεώρησιν αὐτὴν δὲν ἐπιζητεῖ δι' ἰδίαν αὐτῆς ὠφέλειαν, ἀλλὰ διὰ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ τραπεζικοῦ χρήματος καὶ διὰ τὴν ἀποδοτικωτέραν συμβολὴν τοῦ τραπεζικοῦ τομέως εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Διὰ τὴν προώθησιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν κοινὰς ἐπιδιώξεις, ὡς καὶ διὰ τὴν εὔρυθμον ἐγγένει πιστωτικὴν λειτουργίαν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσβλέπει εἰς τὴν στενὴν συνεργασίαν της μετὰ τῶν κρατικῶν καὶ νομισματικῶν Ἀρχῶν.

Κύριοι Μέτοχοι,

Θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ, διότι δύναμαι ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι τὸ πρῶτον Πιστωτικὸν Ἵδρυμα τῆς χώρας τοῦ ὁποίου ὁ μακρότατος βίος ὑπῆρξε πάντοτε συνυφασμένος μὲ τὴν ζωήν, τὸν παλμὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους μὲ ἀνανεωμένας τὰς δυνάμεις καὶ τὸν μηχανισμόν του, εὑρίσκεται εἰς τὰς προφυλακὰς τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ μας.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ Ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου 27 καθ' ἑκάστην πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, τηλ. 36—89.

***

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ, εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος - ἡπατολόγος, θεραπεία ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ καὶ ΚΙΡΣΩΝ ἄνευ ἐγχειρήσεως, δέχεται Κανάρη 49, τηλ. 39-33, τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ ἐπὶ συνεννοήσει.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρ. Θεραίου 70, τηλ. 36-32.

***

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΗΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, Παντανάσσης 45. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8—1 καὶ 5—8 μ.μ.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Οὐρολογικὴ Κλινικὴ Πατρῶν «Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» Δ. ΚΟΥΚΟΥ. Παθήσεις Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γενντικῶν ὀργάνων Γούναρη καὶ Ἀθαν. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

***

Ὁ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος Dr. ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, (B.S., D.M.D.) σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN Δέχεται καὶ ἐπὶ συνεννοήσει εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη — Κανακάρη (ἔναντι ΟΤΕ), τηλ. 56-06.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Θιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον), τηλ. 41-06

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Θεραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

***

Ὁ εἰδικὸς παθολόγος ἰατρὸς ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀράτου καὶ Μαιζῶνος 57 (Πλατεῖα Ὄλγας).

***

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΣΤ. ΠΟΛΙΤΗΣ Παιδίατρος. Εἰδικευθεὶς ἐπὶ 3ετίαν ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρὸς (Resident) ἐν Λονδίνῳ καὶ Μόντρεαλ (Καναδᾶ), εἰς νοσήματα προώρων νεογνῶν, ὡς καὶ ἐν γένει προβλήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐγκατεστάθη ἐν Πάτραις καὶ δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Γεροκωστοπούλου — Καραϊσκάκη 126, Β' ὄροφος, τηλ. 72—877 ἢ 55—60. Ὧραι ἰατρείου 8.30—12.30 καὶ 5—7 μ.μ.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου — κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχίας), τηλέφ. 72-058.

***

Ὁ νεοεγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας χειρουργὸς ὀδοντίατρος κ.